

Vrchní soud v Olomouci

Masarykova třída 609/1
771 11 Olomouc

Ke sp. zn. 13 VSOL 133/2020

V Praze dne 9. října 2020

Žalobce a): **Ing. Lee Louda**, insolvenční správce, se sídlem Vodičkova 41, 110 00 Praha 1
zastoupený JUDr. Dušanem Dvořákem, advokátem, ev. č. ČAK 9714, DRV Legal, s.r.o. advokátní kancelář, se sídlem Hlinky 505/118, 603 00 Brno

Žalobce b): **Správa pohledávek OKD, a.s.**, IČO: 268 63 154, se sídlem Stonavská 2179, Doly, 735 06 Karviná
zastoupený Tomášem Zagarem, advokátem, ev. č. ČAK 08131, se sídlem 28. října 767/12, 110 00 Praha 1

Žalovaná 1: **Citibank N.A., London Branch**, se sídlem Citigroup Centre, Canada Square, Canary Wharf, Londýn, E14 5LB, Spojené království, registrační číslo: BR001018
zastoupená JUDr. Ing. Petrem Přecechtělem, advokátem, ev. č. ČAK: 11109, BBH, advokátní kancelář, s.r.o., se sídlem Klimentská 1207/10, 110 00 Praha 1

Žalovaná 2: **New World Resources N.V.**, reg. č. 34239108, BR016952, FC031882, se sídlem C/O Duff & Phelps Ltd, The Shard, 32 London Bridge Street, Londýn SE1 9SG, Velká Británie
zastoupená JUDr. Luděk Chvostou, advokátem, ev. č. ČAK 02911, White & Case (Europe) LLP, organizační složka, se sídlem Na Příkopě 14, 110 00 Praha 1

Žalovaná 3: **NWR Holdings B.V.**, se sídlem p/a Duff & Phelps Ltd, The Shard, reg. č. 61294179, 32 London Bridge Street, Londýn SE1 9SG, Velká Británie
zastoupená Mgr. Davidem Ilczyszynem, advokátem, ev. č. ČAK 04910, White & Case (Europe) LLP, organizační složka, se sídlem Na Příkopě 14, 110 00 Praha 1

Za účasti: **Krajské státní zastupitelství v Ostravě**, se sídlem Na Hradbách 1836/21, 729 01 Ostrava 1

Replika žalobce b) k vyjádření žalované 1 ze dne 15. září 2020

Přílohy: - dle textu

I.

1. V den jednání odvolacího soudu doručila žalovaná 1 do insolvenčního rejstříku nové podání ve věci její způsobilosti být účastníkem řízení, které na podporu svých tvrzení doprovodila stanoviskem právního poradce.
2. V zájmu korektnosti argumentace, a s přihlédnutím k zásadě „rovnosti zbraní“, žalobce b) poukazuje na to, že:
 - (i) žalobce b) namítl nedostatek procesní subjektivity žalované 1 podáním zveřejněným v insolvenčním rejstříku dne 7. července t.r.;
 - (ii) žalovaná 1 reagovala vyjádřením zveřejněným v insolvenčním rejstříku až dne 2. září t.r., v kterém tvrdila, že její procesní subjektivita je odvozena z její hmotněprávní subjektivity (je zahraniční právnickou osobou);
 - (iii) další podání žalobce b) bylo zveřejněno dne 11. září t.r., tedy v době sedmi pracovních dnů, která odpovídá závažnosti a složitosti problematiky s cizím prvkem, když žalovaná 1 si na to vyhradila téměř dva měsíce;
 - (iv) žalovaná 1 v podání ze dne 15. září t.r. změnila argumentaci a tvrdí, že zahraniční právo jí přiznává způsobilost být účastníkem řízení bez ohledu na případný nedostatek hmotněprávní subjektivity.
3. S ohledem na změnu argumentace žalované 1, a poněvadž odvolací soud účastníkům předestřel na jednání svoje úvahy o procesní subjektivitě žalované 1 podle práva Spojených států, žalobce b) k věci sděluje následující.

II.

Právní stanovisko

4. Na důkaz svého tvrzení žalovaná 1 přiložila k vyjádření ze dne 15. září t.r. stanovisko advokátní kanceláře Norton Rose Fulbright LLP se sídlem ve Spojeném království (dále jen „právní stanovisko“). Žalobce b) odmítá, že osobním statutem žalované 1 je anglické právo, pro úplnost se však k právnímu stanovisku vyjádří.
5. Při hodnocení procesního významu právního stanoviska je nutné přihlédnout především k tomu, že jeho autorem je advokátní kancelář, která je právním poradcem žalované 1, nikoliv nezávislá osoba.
6. K bodu 3.1 právního stanoviska. V odstavci (a) se uvádí, že slova „London Branch“ neodkazují na samostatnou právnickou osobu oddělenou od Citibank N.A. ani na neexistující osobu. Podle odstavce (b) se tím dává najevo, že „*účastníkem řízení je Citibank N.A. v Londýně*“. Citibank N.A. je americkou bankou se sídlem v New Yorku a „v Londýně“ je „*přítomna*“ prostřednictvím žalované 1. Jak v přihláškách pohledávek, tak i v žalobě ovšem žalovaná 1 uvedla svoje označení a připojila k tomu vlastní identifikační údaje, adresu a registrační číslo, a po celou dobu se označuje za přihlášeného věřitele a účastníka soudního řízení jako nositele procesních práv a povinností.
7. Argument, že pobočka je „*přirozeně rovněž odpovědna za vymáhání pohledávek vyplývající ze smluv v soudních řízeních*“, pouze ukazuje na rozdělení odpovědnosti za vymáhání pohledávek „uvnitř“ banky, ale neříká nic o procesní subjektivitě pobočky.
8. K bodu 3.2 právního stanoviska. Tvrzení uvedené v odstavci (a), že společnost (rozumí se banka) obvykle při zahájení podnikání „*zaměstnancům svěřuje také pravomoci...vymáhat*“

smlouvy“, není přílehlavé; zda je žalovaná 1 způsobilá samostatně nebo prostřednictvím zvoleného zástupce účinně vykonávat všechny procesní úkony lze řešit až poté, co je postaveno najisto, že žalovaná 1 je způsobilá být účastníkem řízení. Navíc plná moc (Deed of Appointment) přiložená k právnímu stanovisku zmocňuje určené osoby „uzavírat veškeré obchodní transakce (včetně podepisování jakýchkoliv listin) v rámci obchodní činnosti banky (sic) týkajících se zprostředkovatelských služeb a svěření“ [dodatečně zdůrazněno] a neobsahuje nic o oprávnění těchto osob „vymáhat smlouvy“ neboli jednat za Citibank N.A. před soudem. Ve skutečnosti lze ve sbírce listin rejstříku společností nalézt pověření vystavená Citibank N.A. za účelem zastupování banky v soudních řízeních ve věcech týkajících se obchodů sjednaných prostřednictvím pobočky (příklad viz příloha č. 1) a ani jedno z těchto pověření, které žalobce b) byl s to ve sbírce listin identifikovat, se netýkalo pana Andrew McIntoshe.

9. Neobstojí ani závěr v odstavci (c). Jak žalobce b) uvedl, plná moc nevypovídá nic o procesní subjektivitě žalované 1. Registrace pobočky zahraniční společnosti v britském rejstříku společností nemění nic na principu svobody usazování platném v anglickém (a stejně tak i v českém) právu. Podle čl. 4 odst. 1, ve spojení s čl. 5 odst. 1 písm. b) a čl. 7, Regulací 2009, zahraniční společnost musí ve lhůtě 30 dnů po otevření pobočky předložit rejstříku společností žádost o zápis stanovených údajů o pobočce včetně dne otevření. Z toho je patrné, že pobočka může začít obchodovat ještě před registrací, resp. že registrace nemá kreační účinek. Jinak řečeno, pobočka procesní subjektivitu buď má, anebo nemá z jiných důvodů, než je registrace v britském rejstříku společností.
10. K bodu 3.3 právního stanoviska. Není-li anglické právo osobním statutem žalované 1, to, jak anglické soudy nahlíží na procesní subjektivitu žalované 1 je bez významu. Tuzemský soud se řídí českými kolizními normami a je oprávněn (a povinen) si tuto otázku posoudit sám stejně jako soud v každém jiném státě.

Důkaz: - právní stanovisko (založeno ve spise)
 - plná moc Ellen Alemany s částečným překladem (**příloha č. 1**) dohledatelné ve sbírce listin Citibank N.A., záznam ze dne 22. června 2000
 - části regulací č. 4, 5 a 7 s překladem (**příloha č. 2**)

III.

Jednotný obchodní zákoník

11. Odvolací soud na ústním jednání připomněl úpravu v ustanovení sekce 4-106 věta první Jednotného obchodního zákoníku (Uniform Commercial Code, dále jen „UCC“) obsahující pojem „action“, což má podle odvolacího soudu podporovat úvahu o procesní subjektivitě žalované 1, vyjdeme-li z toho, že tento pojem označuje žalobu.
12. UCC představuje soubor právních norem pro jednotlivé oblasti obchodního práva publikovaný v roce 1951 k přijetí jednotlivými státy unie za účelem unifikace právní úpravy; přijetím se UCC stal součástí práva jednotlivého státu a tvoří federální právo. V dalším se proto vyjadřujeme k UCC ve znění přijatém ve státě New York, v kterém má sídlo Citibank N.A.
13. Sekce 4-106 UCC je systematicky řazena v části 4 nazvané „Vklady a výběry“ (*Deposits and Collections*). Obstarání vkladů a výběrů patří mezi nejčastější činnost bank (poboček bank) a vedle hotovostních vkladů a výběrů sem patří četné dispozice s písemnostmi, s kterými je spojeno právo majitele na výplatu. Tyto platební prostředky jsou v sekci 4-104

odst. 1 písm. (g) UCC označeny společným pojmem „Item“. V sekci 4-102 odst. 2 UCC stanoví kolizní normu pro posouzení odpovědnosti za jednání nebo nečinnost pobočky ve vztahu k platebnímu prostředku, byť neobchodovatelnému, s výjimkou peněz. Následující sekce 4-103 odst. 3 určuje, jaké jednání nebo nečinnost (*action or non-action*) a za jakých podmínek se považují za splnění povinnosti jednat s běžnou péčí (*ordinary care*). V sekci 4-104 písmeno (h) UCC se definuje pojem „termín o půlnoci“ (*Midnight deadline*), kterým se rozumí konec lhůty stanovené k určitému jednání (*action*) banky. Sekce 4-109 UCC pak definuje procedury banky následující po provedení platby, mezi které podle písmena (e) patří i případná oprava chybného jednání (*action*) banky nebo nastolení stavu před chybným jednáním.

14. Byť se tedy pojem „action“ používá i pro označení procesního jednání, žaloby, při aplikaci ustanovení sekce 4-106 věta první UCC je tento pojem nutné vykládat jako jednání (úkon), které má hmotněprávní účinky.
15. Stejně vyložil ustanovení sekce 4-106 UCC i Okresní soud pro jižní distrikt státu New York v rozhodnutí 26 F. Supp. 2d 649 (S.D.N.Y. 1998), ze dne 30. listopadu 1998, ve věci *Greenbaum v. Svenska Handelsbanken, NY* (dále jen „věc *Greenbaum*“), který uvedl, že podle tohoto ustanovení se pobočka považuje za samostatnou banku pouze pro účely určení rozhodného času a místa jednání.
16. Okresní soud vysvětlil, že k zavedení fikce samostatné banky vedly praktické důvody, když pobočky banky nebyly v minulosti s to okamžitě (v reálném čase) komunikovat mezi sebou a v důsledku toho jim hrozil vznik odpovědnosti; bylo tomu tak např. v situaci, kdy pobočka proplatila šek vystavený jejím klientem, aniž věděla o tom, že na peněžní prostředky klienta byl vydán příkaz k zajištění, který byl ovšem doručen do ústředí banky nebo na jinou pobočku. Současně okresní soud upozornil na rozsudek z roku 1980 ve věci *Digitrex*, v kterém jiný soudce stejného soudu tuto fikci již neaplikoval a odůvodnil to tím, že s ohledem na digitalizaci bankovních operací není již zmíněná ochrana bank důvodná; závěry ve věci *Digitrex* potvrdilo i rozhodnutí ve věci *S & S Machinery Corp. v. Manufacturers Hanover Trust Co.*, 219 A.D.2d 249, 252, 638 N.Y.S.2d 953, 955 (1st Dep't 1996).
17. Z uvedeného plyne, že úprava obsažená v UCC nepodporuje argumentaci ve prospěch existence procesní subjektivity žalované 1.

Důkaz:

- překlad částí rozhodnutí ve věci *Greenbaum* (**příloha č. 3**), dohledatelného na: <https://law.justia.com/cases/federal/district-courts/FSupp2/26/649/2406842/>
- předklad částí rozhodnutí ve věci *Digitrex* (**příloha č. 4**), dohledatelného na: <https://law.justia.com/cases/federal/district-courts/FSupp/491/66/1799019/>
- předklad částí rozhodnutí ve věci *S & S Machinery Corp.* (**příloha č. 5**) dohledatelného na: <https://cite.case.law/ad2d/219/249/>
- překlad vybraných sekcí článku 4 UCC (**příloha č. 6**)

Zákon o bankách státu New York (New York Banking law)

18. Dalším argumentem zdejšího odvolacího soudu byl odkaz na ustanovení čl. 138 odst. 1 věta první zákona o bankách státu New York (dále jen „zákon o bankách“), které nepřiznává věřitelům newyorské banky, jejichž pohledávky vznikly z obchodování prostřednictvím zahraniční pobočky, více práv, než by měli vůči bance se sídlem ve státě usazení této pobočky; lokální banka odpovídá svým majetkem a na zahraniční pobočku

newyorské banky je pro tento případ nutné nahlížet, jako by byla samostatnou (lokální) bankou. Předmětné ustanovení se netýká procesní subjektivity zahraniční pobočky, jeho účelem je „ohraničit“ a tím chránit majetek banky umístěný jinde než ve státě usazení dotčené zahraniční pobočky. Jinak řečeno, žaloba zmíněného věřitele vůči bance by byla neúspěšná nikoliv proto, že věřitel má žalovat pobočku, ale kvůli tomu, že banka nemá pasivní věcnou legitimaci (v rozsahu nároku převyšujícího zákonnou hranici).

19. Lze proto uzavřít, že ani podle zákona o bankách nemá pobočka zahraniční banky hmotněprávní subjektivitu. Pokud by tomu tak mělo být, je úprava v čl. 138 odst. 1 zákona o bankách redundantní; to, že právnická osoba nenese bez dalšího odpovědnost za jinou právnickou osobu plyne z povahy věci.

Důkaz: ustanovení § 138 odst. 1 zákona o bankách s překladem (**příloha č. 7**); znění zákona dohledatelné na:

<https://www.nysenate.gov/legislation/laws/BNK>

Doktrína o pobočce banky jako samostatné entitě

20. V neposlední řadě soud poukázal na názor praxe vyjádřený v tzv. bílé knize vydané třemi americkými advokátními kancelářemi (dále jen „bílá kniha“).
21. Pobočka zahraniční banky usazená ve Spojených státech. V úvodu bílé knihy autoři uvádí, že byť pobočka zahraniční banky není samostatnou právnickou osobou odlišnou od banky, ale tvoří její součást, je-li to z různých důvodů účelné, federální nebo státní právo nahlíží na pobočku jako na samostatnou entitu/banku. Základem tohoto náhledu je princip národního zacházení nebo rovnosti zacházení (*principle of “national treatment” — or parity of treatment*) když podle zákona z roku 1978 o mezinárodním bankovníctví (*The International Banking Act*) pobočka zahraniční banky, stejně jako lokální banka, podléhá dohledu a regulaci vykonávaných americkými úřady (část I. písm. b) bílé knihy). V praxi to znamená, že výhody, které mají při podnikání ve Spojených státech lokální banky, může využít i zahraniční banka, ale pouze pro obchody s využitím lokální pobočky a opačně, platí-li pro americké banky určitá omezení, musí je při provozování lokální pobočky snášet i zahraniční banka. V části III. až V. bílá kniha popisuje činnosti bank, do kterých veřejnoprávní regulace takto zasahuje. Obdobný přístup mají i jiné státy včetně České republiky, která jej promítla především do zákona o bankách.
22. V soukromoprávní oblasti se zmíněný náhled projevuje v úpravě insolvence poboček zahraničních bank, o které pojednává část II. bílé knihy. Právo jednotlivých států unie při konkursu pobočky zahraniční banky s licencí vydanou příslušným státem (*state-chartered branch*) obvykle upravuje institut „vyhrazení“ veškerého majetku zahraniční banky v tomto státě pro účely uspokojení lokálních věřitelů s pohledávkami vzniklými z obchodů banky provedených prostřednictvím její pobočky; z toho se dovozuje, že konkurs pobočky zahraniční banky se provádí jako by pobočka byla samostatnou právnickou osobou. Tento institut se využívá obdobně i v případě že banka získala pro pobočku federální licenci (*federally chartered branches*).
23. Zahraniční pobočka americké banky. Podle části VI. písm. a) bílé knihy právo Spojených států analogicky rozeznává odlišnosti mezi bankou a její pobočkou v zahraničí. V důsledku toho jsou např. pohledávky z vkladů, které lze vyplácet pouze v zahraniční pobočce fakticky podřízeny pohledávkám z vkladů u banky ve Spojených státech. Opačně, za účelem posílení konkurenceschopnosti amerických bank na zahraničních trzích může orgán bankovního dohledu přiznat bance oprávnění k některým obchodům ve státě usazení

pobočky, které by ve Spojených státech banka provádět nemohla; tato regulace činnosti banky podporuje závěr žalobce b), že osobním statutem žalované 1 podle § 9 odst. 2 zákona o mezinárodním právu soukromém je právo Spojených států.

24. Odlišování americké banky od její zahraniční pobočky je rovněž výrazem monetární politiky chránící zájmy Spojených států. Podle § 633 písm. a) Kodexu Spojených států (U.S. Code, dále jen „U.S.C.“), od banky nelze požadovat výplatu vkladu provedeného v její zahraniční pobočce, jestliže pobočka není s to provést výplatu vkladů v důsledku (i) válečného aktu, povstání nebo občanských nepokojů nebo (ii) *de jure* nebo *de facto* aktu státní moci, ledaže by banka s výplatou vkladu za těchto okolností písemně souhlasila. Stejnou úpravu obsahuje i právo státu New York v ustanovení § 138 odst. 2a zákona o bankách.
25. V části VI. písm. c) se bílá kniha zmiňuje o doktríně newyorského práva vytvořené soudní praxí, podle které každá pobočka banky se považuje za samostatnou entitu. Použití této doktríny je omezeno na zajištění majetku povinného za účelem úhrady jeho dluhu nebo na vykonávací řízení (*srov.* bod 16 výše).
26. V projednávané věci se řeší spor vzniklý z obchodu Citibank N.A. spočívajícím ve výkonu funkce agenta pro zajištění, na který zmíněné fikce nedopadají. Ani bílá kniha tedy nevyvrací námitku žalobce b) o nedostatku procesní subjektivity žalované 1.

Důkaz: bílá kniha předložená soudem

Soudní rozhodnutí

27. V bodě 2 právního stanoviska autor uvádí, že se vyjadřuje k aspektům „*práva USA*“, které se vztahuje na činnost amerických bank v USA“. Jediným aspektem „*práva USA*“, který se v právním stanovisku objevuje, je odkaz na rozhodnutí newyorských soudů. Navíc, o odborné způsobilosti osoby, která se podílela na tvorbě právního stanoviska, není co do práva Spojených států uvedeno ničeho.
28. Pokud žalovaná 1 odkazuje v právním stanovisku na rozhodnutí ve věci *Citibank N.A., London Branch v. Norske Skogindustrier ASA*, z roku 2016, je potřeba uvést, že hned v první větě rozhodnutí Federální okresní soud pro jižní distrikt státu New York označil za žalobce Citibank, N.A. To odpovídá věcné působnosti soudu; podle § 1348 U.S.C. (titul 28, část IV, kapitola 85) mají tyto soudy působnost rozhodovat o žalobách národních bank (nikoliv poboček) se sídlem v obvodu soudu. V dalším zmíněném rozhodnutí ve věci *Citigroup Global Markets, Inc v. SCIP Capital Management, LLC a The Silverfern Group, Inc.* soud v bodě 1 rozhodnutí označil za žalobce „*Citibank Global a jí spřízněné osoby*“. Z toho nelze s určitostí vymezit skutečně postavení jednotlivých poboček Citibank N.A. v řízení a navíc, jde o rozhodnutí, v kterém se řešily protinároky žalovaných osob a soud se k nárokům žalobců ani k jejich procesní subjektivitě nevyjadřoval.
29. Žalobce b) opět odkazuje na rozhodnutí ve věci *Greenbaum*, a tam uvedenou argumentaci, podle které se judikatura ustálila na závěru, že pobočka banky není samostatnou právníckou osobou podle práva státu New York. Kromě závěrů uvedených v bodě 15 a 16 výše soud odůvodnil, že pobočka není nezávislým zástupcem banky, a jak naznačuje již označení „pobočka“, podléhá doзору a kontrole banky, je nástrojem (prostředkem) sloužícím bance k provádění obchodů a byť pobočka formálně drží majetek, jde vždy o majetek banky.

30. Soud ve věci *Greebaum* dále připomněl, že rovněž federální právo vychází z toho, že pobočka není osobou nezávislou na svém zřizovateli. Poukázal na rozhodnutí Odvolacího soudu pro distrikt Columbia (zkratka D.C. Circuit) z roku 1995 ve věci *United States v. BCCI Holdings (Luxembourg), S.A.*, podle kterého zahraniční pobočka americké banky nemá procesní postavení, v kterém by mohla napadat propadnutí majetku žalované banky, jejíž je součástí, nebo na rozhodnutí Odvolacího soudu pro druhý obvod v New Yorku ve věci *United States v. First Nat'l City Bank*, který odůvodnil, že oprávněnou žalovat a být žalovanou je podle federálního práva banka jako jedna entita a nejsou to jednotlivé pobočky.

Důkaz: - překlad částí rozhodnutí ve věci *Greenbaum* (příloha č. 3)

- znění § 1348 zákona United States Code (titul 28, část IV, kapitola 85) s překladem (příloha č. 8) dohledatelné na:

<https://uscode.house.gov/view.xhtml?hl=false&edition=2014&req=granuleid%3AUSC-2017-title28-section1348&num=0>

IV.

Shrnutí

31. Rozhodným právním řádem (osobním statutem žalované 1) je federální právo Spojených států, podle kterého byla žalovaná 1 zřízena. Registrace žalované 1 ve Spojeném království na tom nic nemění.
32. Pobočka banky není podle rozhodného práva právnickou osobou, a procesní subjektivitu žalované 1 proto nelze odvozovat od její hmotněprávní subjektivity. Právo žalovat a být žalována má podle rozhodného právního řádu banka jako právnická osoba.
33. To, že federální právo nebo právo státu New York pro určité účely nahlíží na pobočku jako na samostatnou entitu/banku, je vyvoláno potřebami veřejnoprávní regulace činnosti bank a jejich poboček nebo z důvodu ochrany monetární politiky Spojených států.
34. Nahlíží-li takto na pobočky soukromé rozhodné právo, je to opět v určitých případech, kdy hmotněprávní úprava reagovala na zvláštnosti vznikající při obchodování bank, které k činnosti využívají pobočky; v poměrech projednávané věci se o takový případ nejedná.
35. Rozhodné právo nepřiznává pobočce procesní subjektivitu. Opak nelze dovodit z tvrzení žalované 1, ani z odkazu zdejšího odvolacího soudu na vybraná ustanovení rozhodného práva nebo na právní doktrínu. Neexistenci procesní subjektivity žalované 1 dokládá rovněž praxe federálních soudů nebo soudů státu New York.
36. Účinky nedostatku procesní subjektivity žalované 1 je nutné posuzovat podle tuzemského práva.

V.

Procesní návrhy

37. Jak plyne z rozsudku Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 21 Cdo 4674/2014, ze dne 17. srpna 2015, cizí právo, které je třeba ve věci aplikovat, soud nemusí znát, přesto má být cizí právo za řízení prokázáno; i když nejde o skutečnosti, používají se při zjišťování cizího práva pravidla předepsaná v občanském soudním řízení pro dokazování s tím, že při opatřování poznatků o cizím právu se uplatňuje zásada vyšetřovací. Při zjišťování cizího práva lze podle Nejvyššího soudu použít jakékoliv (všechny) prostředky, které mohou objasnit nejen

znění příslušných právních předpisů nebo jiných pramenů práva, ale také jejich používání při rozhodování sporů a jiných právních věcí v domovské zemi.

38. Jestliže odvolací soud dospěje k závěru, že dosud získané poznatky nestačí k spolehlivému zjištění obsahu zahraničního (rozhodného) práva a k jeho aplikaci, žalobce b) navrhuje, aby si soud opatřil vyjádření od Ministerstva spravedlnosti České republiky, případně znalecký posudek tuzemského nebo zahraničního znalce zahraničního práva. Jestliže by se ani poté nepodařilo v přiměřené době zahraniční právo zjistit, žalobce b) navrhuje, aby odvolací soud aplikoval české právo (§ 23 odst. 5 zákona o mezinárodním právu soukromém).
39. V opačném případě žalobce b) navrhuje žalobu **z a m í t n o u t**.

Správa pohledávek OKD, a.s.

Záznam o ověření elektronického podání doručeného na elektronickou podatelnu: Vrchní soud v Olomouci

dle vyhlášky 259/2012 Sb.

Pořadové číslo zprávy: 6090 / 2020 Ev. číslo: a561ef29-9ba0-4e19-a61f-acd0127f9ec6
Druh podání: Datová zpráva z ISDS ID zprávy: 829739417
Věc: podání

Odesílatel:

ID schránky: jsufv4u Typ datové schránky: PFO
Osoba: Tomáš Zagar - Zagar Tomáš, JUDr. Adresa: 28. října 767/12, 11000 Praha 1, CZ

Dodáno do DS dne: 09.10.2020 12:09:12 **Odesláno do DS dne:** 09.10.2020 12:09:12

Č.j. příjemce: Č.j. odesílatele:
Sp.zn. příjemce: 13 VSOL 133/2020 Sp.zn. odesílatele:
Lhůta končí: K rukám: Ne
Číslo zákona: Paragraf v zákoně: Odstavec paragrafu: Písmeno v paragrafu:

Ověření obálky: Podpis je platný

Podepsal: Informační systém datových schránek - produkční prostředí Vystavil: PostSignum Qualified CA 4

Sériové číslo certifikátu: 0152a467 Platnost: 21.08.2020 - 10.09.2021

Antivirový test: Proběhl v systému ISDS Obsah podání: OK

Elektronický podpis: Platný Časové razítko: Platné (připojeno 09.10.2020 12:09:12)

Certifikát: Ověřeno na základě CRL z 09.10.2020 11:22:08

Datum a čas autom. ověření: 09.10.2020 12:18:14

Počet podaných příloh:1

Číslo přílohy	Výsledek	Název příl. CRL	Identifikace podepisující osoby	Identifikace vystavitele certifikátu	T	U	K	P	R	A	C	V
1		201009_OKD_Citibank_nedostatek_podmínky řízení_druhá_replika.pdř										
Podpis není připojen (žádný podpis).					A	N	N					

Čas ověření příloh: 09.10.2020 12:18:14 Ověření příloh: ověřováno automaticky

Vysvětlení stavů při ověření příloh (vztaženo vždy k datu a času dodání):

Stav "?" znamená, že systém tuto operaci ještě neprovedl, ale provedena bude

Stav "-" znamená, že systém tuto operaci neprovádí

Stav "!" znamená, že systém tuto operaci nemůže provést

Stav "*" znamená, že bylo ověřeno proti CRL z uvedeného data.

T	Technické parametry ¹ :	A=splňuje	N=nesplňuje
U	Uznávaný elektronický podpis / značka:	A=připojen	N=nepřipojen
K	Kvalifikované časové razítko:	A=připojeno	N=nepřipojeno
P	Uznáv. el. podpis kvalif. certifikát (platnost):	A=platný	N=neplatný
R	Kvalifikované časové razítko (platnost):	A=platné	N=neplatné
A	Akreditovaný poskytovatel certifik. služeb ² :	A=ano	N=ne
C	Kvalifikované časové razítko:	A=platné	N=neplatné
V	Vytvořeno před zneplatněním certifikátu:	A=ano	N=ne

¹ Technické parametry - velikost, formát, škodlivý kód.

² Stav "Z"(Zahraniční) = certifikát není od české certifikační autority

Kontrola podpisů a razítek byla provedena na základě CRL seznamů platných k datu a času ověření datové zprávy.